

Η πονηρή ελεημοσύνη

/ Γνώμες

@Rafail Georgiadis - Ope.gr

• Του π. Δημητρίου Μπόκου

Στη ροή της επί του Όρους ομιλίας του ο Χριστός είπε και τα εξής παραβολικά λόγια: «Ο λύχνος του σώματός εστιν ο οφθαλμός». Φως για το σώμα είναι το μάτι. Αν το μάτι σου είναι γερό, όλο το σώμα σου θα είναι φωτεινό, θα βλέπει καλά. «Εάν δε ο οφθαλμός σου πονηρός η», αν το μάτι σου είναι άρρωστο, τυφλό, όλο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό. Βυθισμένο στο σκοτάδι (Κυριακή Γ΄ Ματθαίου). Τί θέλει να πει με αυτά τα τόσο απλά λόγια ο Χριστός;

Ότι όπως σκοτεινιάζει το μάτι σου, έτσι μπορεί να σκοτεινιάσει και η καρδιά σου. Και από τί προκαλείται ο σκοτισμός αυτός; Από τα πάθη της αμαρτίας φυσικά. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης π. χ. αναφέρει την εξής περίπτωση: Όποιος αγαπάει τον συνάνθρωπό του «εν τω φωτί μένει». Αλλά όποιος τον μισεί «εν τη σκοτία εστί και εν τη σκοτία περιπατεί» και δεν γνωρίζει πού πηγαίνει, διότι «η σκοτία ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού». Μιλάει φυσικά για το πνευματικό σκοτάδι που κατακλύζει

τους νοερούς οφθαλμούς της ψυχής (Α΄ Ιω. 2, 10-11).

Ο Χριστός εδώ έχει κατά νουν μια άλλη περίπτωση. Θεωρεί σκοτάδι που τυφλώνει τους νοερούς οφθαλμούς, την προσκόλληση στον πλούτο, τη φιλαργυρία, την πλεονεξία. Λίγο πριν είχε μιλήσει αποτρεπτικά για την αγωνιώδη προσπάθεια των ανθρώπων να θησαυρίζουν. Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας επίγειους θησαυρούς, είπε, αλλά θησαυρούς στον ουρανό. Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί είναι και η καρδιά σας (Ματθ. 6, 18-21).

Αν ο άνθρωπος προσκολληθεί στους επίγειους θησαυρούς, θα γίνει ειδωλολάτρης. Είδωλο, θεό του, θα έχει το χρήμα. Γι' αυτό και οι χαρακτηρισμοί της Αγίας Γραφής για τη φιλαργυρία και την πλεονεξία είναι βαρύτατοι. Η μεν είναι ρίζα όλων των κακών, η δε ειδωλολατρία (Α΄ Τιμ. 6, 10. Κολ. 3, 5. Εφ. 5, 5). Και ο Χριστός θεωρεί αδύνατο το να υπηρετεί κάποιος ταυτόχρονα και τα δυο αφεντικά. Και τον Θεό και το χρήμα (Ματθ. 6, 24).

Μα έλα που η πολυμήχανη «ευσέβεια» βρίσκει τρόπους να συμβιβάζει και τα αντίθετα. Αν έχουμε πολλά λεφτά, θα κάνουμε και πιο πολλές φιλανθρωπίες. Λένε οι «ευσεβείς» φιλόπρωποι: Να μην κερδίσουμε, Θεέ μου, και ένα λαχείο; Για να δίνουμε κάτι και σε κανένα φτωχό! Κι αυτοί που θα πάρουν τους μεγάλους μισθούς, θα τους βάλουν, είπαν, στα φιλόπρωχα. Τί συγκινητικό!

Αλήθεια, δεν το ήξερε αυτό ο Χριστός; Τότε, γιατί είπε στους μαθητές του να αφήσουν τα πάντα και να τον ακολουθήσουν, πράγμα που επανέλαβε και στον πλούσιο νεανίσκο; Γιατί οι απόστολοι γύριζαν ανά τον κόσμο ρακένδυτοι, γυμνητεύοντες, πεινασμένοι, διψασμένοι, απόβλητα της κοινωνίας;

Γιατί ακόμα και οι πρώτοι χριστιανοί είχαν το πνεύμα των αποστόλων και αντί να μαζεύουν, πωλούσαν χωράφια, σπίτια, ό,τι είχαν, και τα έδιναν για τους φτωχούς; Γιατί ο Πέτρος είπε στον εκ γενετής χωλό που ζητιάνευε στην πόρτα του ναού, «αργύριον και χρυσίον ουχ υπάρχει μοι» και του έδωσε κάτι άλλο, πολυτιμότερο; Γιατί τόσο πλούσιοι άγιοι μοίρασαν τα πλούτη τους και έγιναν εκούσια φτωχοί;

Ο Χριστός απέτρεψε τους μαθητές του απ' το να μαζεύουν χρήματα με πρόφαση δήθεν την ελεημοσύνη. Μα είναι τόσο κακό, τόσο επικίνδυνο αυτό;

Ένας φιλόπρωπος φτωχός, ο Ευλόγιος, όταν κάποτε βρήκε χρήματα πολλά, άλλαξε νοοτροπία εντελώς. Πήγε στην πρωτεύουσα, αγόρασε μεγάλο αρχοντικό, άρχισε να ζει στην απόλυτη χλιδή.

Ξέχασε τελείως τους φτωχούς, έγινε σκληρός. Μα ο Θεός επέτρεψε να γυρίσει η τύχη του, να χάσει τα πάντα, να ξαναγίνει φτωχός. Και τότε θυμήθηκε ξανά τους φτωχούς και τον Θεό.

Νομίζεις ότι εσύ μπορείς να μείνεις ανέγγιχτος από τον πλούτο; Άκου τους αγίους: «Όσον δύνασαι, μετά πτωχείας και ταπεινώσεως» ζήσε, ώστε εσύ μάλλον να έχεις ανάγκη βοήθειας από άλλους (πρβλ. και ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, Αθήνα 1980, τ. Γ', Υποθέσεις μζ', μη', μθ', σ. 612-652).

Δύσκολο και να κατανοηθούν αυτά σήμερα.

Μα ο Χριστός επιμένει. Η προσκόλληση στη συσσώρευση πλούτου τυφλώνει, σκοτίζει την ψυχή. Μόνο η απαλλαγή απ' αυτήν ξαναδίνει φως.